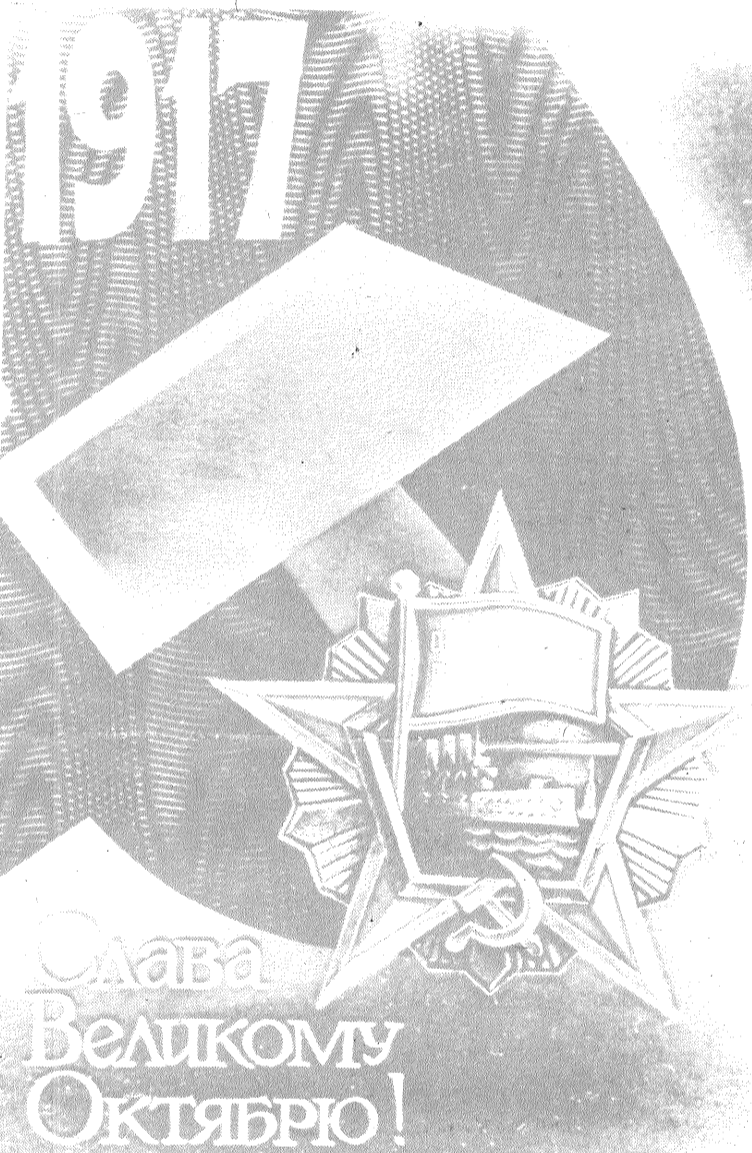

VIŠU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 132 (5671)
7.
NOVEMBRIS
SESTDIENA,
1987. GADS
Maksā 3 kap.

Mākslinieka V. Kvavadzes plakāts, Izdevniecība «Plakats».

TASS fotohronika

Turpinot revolūcijas gaitu

SVINĪGĀ SĒDE

KREMLĀ KONGRESU PILI

3. novembrī Maskavā, Kremļa Kongresu pilī, turpinājās Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai veltītā PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Augstākās Padomes un KPFSR Augstākās Padomes kopīgā svinīgā sēde.

Sēdes pirmajā dienā tās dalībnieki ar lielu uzmanību noklausījās PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova referātu. Sajā referātā iespējami visprecīzāk parādīts mūsu Dzimtenes veidošanos, raksturota tās revolucionārā vēsturē, kurā bijis daudz darba un cīņu, grūti gūtu uzvaru un sasniegumu tagadējās un nākamās paaudžu vārdā.

Panākumu mēroga ziņā vēsture nekad agrāk nebija pieredzējusi tādu laika posmu, kādu aizvadījusi mūsu zeme pēc Lielās Oktobra uzvaras. Padomju cilvēki pacēlušies mūsu zemē no sabrukuma un atpalicības, padarījuši to par varenu valsti, pārveidojuši dzīvi, līdz nepazīšanai pārvērtuši cilvēka garīgo pasauli.

Cilvēks, kas ir manā vecumā un ar lielu dzīves pieredzi, uz-

runājot sēdes dalībniekus, sacīja PSKP biedrs kopš 1917. gada K. Sinozerskis, jūt lepnumu par mūsu ļeņinskās partijas un padomju tautas izturību, mērķtiecību un varonību. Lepnumu par mūsu Tēvzemi, kas dzimusi Oktobrī un nostiprina sociālisma, miera, demokrātijas un taisnīguma ideālus. Ikviens jauna padomju cilvēku paaudze saglabā un vairo Lielās Oktobra tradīcijas, un mēs esam pārliecināti, ka mūsu revolūcijas karogs ir drošās rokās, uzsverā partijas veterāns.

Padomju tauta Lielās Oktobra 70. gadskārtu sagaida grandiozas revolucionārās pārkārtošanās apstākļos. Pārkārtošanās likteni nosaka visas sabiedriskās dzīves demokrātizācija un radikāla ekonomiskā reforma.

Mēs esam pārliecināti, ka sasniegsim nospraustos mērķus, sēdē sacīja ražošanas apvienības «Ļeņingradsķij metālģiesķij zavod» montāžas atslēdznieku brigādes vadītājs V. Cičerovs. De-

(Nobeigums 2. lpp.)

Rajona darbaļaudis!

Kvēli un sirsnīgi apsveicam partijas, pilsoņu kara un Lielās Tēvijas kara veterānus, ražošanas pirmindniekus, visus rajona darbaļaudis un iedzīvotājus visas tautas svētkos — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā!

Lielais Oktobris šodien turpinās mūsu darbus. Pārkārtošanās, kas izvērtusies mūsu valstī, ir Oktobra ievadītā ceļa turpinājums, tā dīzā ideju iemiesojums.

Novēlam jums, dārgie biedri, jaunus panākumus darbā mūsu Dzimtenes labā, stipru veselību, laimi un labklājību!

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS
RAJONA KOMITEJA

RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
IZPILDKOMITEJA

LATVIJAS ĻKJS RAJONA KOMITEJA

Cīņu un uzvaru gadi

V. SOLOVJOVS,

Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs

Cilvēces vēsture zina ne mazums revolūciju, kurām bija liela loma tautu likteņos un sabiedrības attīstībā. Taču Lielās Oktobra sociālistiskā revolūcija pēc sava rakstura un ar savām vēsturiskajām sekām to vidū ieņem īpašu vietu. Kā uzsvērts PSKP Centrālās Komitejas Aicinājumā padomju tautai, mūsu revolūcija kļuva par divdesmitā gadsimta visievērojamāko notikumu, tā ievadīja jaunu ēru cilvēces attīstībā.

To pārliecināti pierāda vēsturiskās attīstības gaita, milzīgās pārmaiņas ne tikai mūsu valstī, bet arī uz visas planētas. Vairāk nekā trešā daļa cilvēces atbrīvojās no kapitālistiskās ekspluatācijas. Sociālisms pastāv, attīstās, nostiprinās kā pasaules sistēma. Sabrukušas koloniālās impērijas. Pieauguši proletariāta spēki, kura intereses aizstāv komunistiskās un strādnieku partijas.

Krievijā notikušās Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas sekas, tās neatņemama sastāvdaļa ir padomju varas uzvara Latvijā. Padomju varas nodibināšanās Vidzemē un Latgalē konstitucionāli apstiprināja Latvijas strādnieku, zaldātu un bezzemnieku deputātu kongress 1917. gada decembrī.

Lielu ieguldījumu sociālistiskās revolūcijas uzvarā un padomju varas nodibināšanā uz vietām deva latviešu sarkanie strēlnieki — pelēkajos zaldātu šinēlos ietērptie strādnieki un zemnieki. Bez šaubīšanās nostājušies zem revolūcijas karogiem, viņi uz mūžiem saistīja savu likteni ar Krievijas darba tautas likteni, ar Ļeņina partiju. Uz ticība internacionālajam pienākumam, revolucionārā vīrišķība un pašizliedzība, aizstāvēt Oktobra iekarojumus, latviešu sarkanos strēlniekus padarīja slavenus visā Padomju valstī, ar cīņu par viņiem runā mūsu aizrobežu draugi. Sajās svētku dienās dzīlas pateicības vārdus mēs sakām tiem pilsoņu kara dalībniekiem — latviešu sarkanajiem strēlniekiem, kuri dzīvo mūsu rajona teritorijā, — V. Vucānam, J. Gorskim, P. Daugavietim, A. Rudzītāram un citiem.

1917. gada sociālistiskā pārkārtojumi sākās arī Preiļu novadā. Sajā laikā tika veikts sapatavošanas darbs, lai īstenotu dzīvē ļeņinisko Dekrētu par zemi. Pirmie soli tika sperti kultūras un izglītības attīstībā. Taču sāktu darbu 1918. gadā pārtrauca vācu karaspēka uzbru-

kums. Gandrīz uz gadu vācieši okupēja Latvijas teritoriju. Tikai 1919. gadā pēc padomju varas nodibināšanas Latgalē atkal apvienojās ar pārējo Latvijas teritoriju, taču — jau Padomju Sociālistiskās Republikas sastāvā.

Sākās politiski un sociāli ekonomiski pārkārtojumi. Apvienojot partijas pulciņus, kuri darbojās Preiļos un pilsētas apkaimē, tika izveidota Latvijas Komunistiskās partijas rajona organizācija. Padomju vara nacionālizēja muižnieku zemi, tika dibinātas komūnas. Mācības skolās pirmo reizi novada vēsturē notika dzimtajā valodā.

Padomju vara Preiļos pastāvēja līdz 1920. gada 13. janvārim. Ar starptautiskās intervences palīdzību un atbalstu buržuāzījai izdevās to gāzt, likvidēt tautas iekarojumus. Taču iedzīvotāju plašās masās bija dzīvas 1905. gada, 1917. — 1920. gadu revolucionārās tradīcijas. Sociālistiskās revolūcijas uzvara Latvijā 1940. gadā bija likumsakarīgs Lielās Oktobra, dīzā Ļeņina sāktā ceļa turpinājums.

Oktobra revolūcija — ne tikai vienkārši slavens pagātnes notikums, bet arī mūsu nacionālā lepnuma avots. Tāpat kā pirms 70 gadiem — arī tagad tā ir orientieris visiem, kuri grib redzēt Dzimteni laimīgu. Bet mūsu planētu — aizsargātu no kara vētrām. Tas, ka savu jubileju mūsu valsts atzīmē sabiedrības revolucionārās atjaunošanas gaisotnē, vislabāk apliecina Ziemas pils šturma dalībnieku — mūsu tēvu un vectēvu ideālu dzīvotspēju un iedarbību.

Pārkārtošanās koncepcija, kuru partija izstrādāja PSKP Centrālās Komitejas 1985. gada aprīļa Plēnumā un kura guva tālāku attīstību PSKP XXVII kongresā, iemiesojas konkrētos darbos. Pārkārtošanās patiesi ir revolucionāra, tās raksturs — neapgriezenisks. Tā balstās uz masu dzīvo jaunradi, uz sociālistiskās demokrātijas vispusīgu attīstību un tautas pašpārvaldi. Šodien ar pārliecību var teikt, ka situācija aizvien uzlabojas, revolucionāras, ļeņiniskas izmaiņas arvien dziļāk iesakņojas visās dzīves sfērās.

Lielās Oktobra jubileju ar teicamām darba uzvarām sagaidīja arī Preiļu rajona darbaļaudis. Gūti pozitīvi rezultāti rūpniecības, celtniecības, agrorūpnieciskā kompleksa un apkalpojošās sfēras attīstībā. Lielu ieguldījumu sociālo jautājumu risināšanā dod tautas izglītības, kultūras un veselības aizsardzības darbinieki.

Vairāk nekā 800 ražošanas pirmindnieku par godu Lielās Oktobra 70. gadadienai izpildīja paaugstinātas sociālistiskās saistības. Jubilejas sacensība labus rezultātus sasniegta Sociālistiskā Darba Varoņa, PSRS Augstākās Padomes deputāta R. Kavinska vadītais agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» kolektīvs, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas (direktors A. Sedvalds) ļaudis, Aglonas padomju saimniecības piļu fermas (brigādiere — Sociālistiskā Darba Varone, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte M. Rivare) putnkopji, kā arī vairāki citi kolektīvi.

Par uzvarētājiem rajona sociālistiskajā sacensībā šī gada trešajā ceturksnī atzīti Preiļu ciema un pilsētas Tautas deputātu padomes, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta, starpsaimniecību celtniecības organizācijas, kolhozu «Krasnij Oktjabrj» un «Zelta vārpa» kolektīvi.

Tagad ir svarīgi saglabāt strādnieku, kolhoznieku un intelligences darba entuziasmu, tālāk to attīstīt, jo neatrisinātu problēmu un jautājumu vēl ir ne mazums.

Visu kārtējo un perspektīvo uzdevumu atrisināšana, pārkārtošanās panākumi rajonā ir atkarīgi no tā, kā mēs katrs strādājam. Tas jāapzinās un jāsaprot. Nepieciešams strādāt apzinīgi un godīgi. Ar iniciatīvu. Jāredz sava darba galarezultāts, un katru dienu un stundu jāstrādā šī rezultāta labā. Mums pilnīgi jāizmanto tās iespējas, patstāvības un iniciatīvas attīstībai, kuras dod pašreizējais laiks. Mums vienmēr un visur jāievēro disciplina — darba un tehnoloģiskā. Tieši te mēs varam dot to konkrēto ieguldījumu pārkārtošanās gaitā, kuru no mums gaida.

Mums priekšā — liels un ļoti atbildīgs darbs. Mūs gaida jaunas problēmas un grūtības. Mēs neesam nodrošināti pret kļūdām. Un tomēr pati lielākā kļūda, kā tika uzsvērts PSKP Centrālās Komitejas plēnumā, ir baidīties kļūdoties. Tagad ir svarīgi, lai pārkārtošanās sarežģītais pārējs periods neievilkotos, lai visi šajā atbildīgajā laikā darbotos enerģiski, ar izdomu, efektīvi.

Preiļu rajona darbaļaudis ir pilni apņēmības dot cienīgu ieguldījumu partijas kursa uz sabiedrības sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanu īstenošanā, mūsu valsts tautu draudzības nostiprināšanā.

Turpinot revolūcijas gaitu

SVINĪGĀ SEDE KREMLĀ KONGRESU PILI

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

mokratizācija, atklātums un ekonomiskās vadības metodes darba laudim dod reālu apziņu, ka viņi ir saimnieki ražošanā, vietējo lietu lemsānā, savas republikas un visas mūsu Savienības problēmu risināšanā. Tā ir pareiza līnija. Tāds ir strādnieku viedoklis. Daudziem no mums jāgroza sava attieksme pret darbu, nav jāmeklē attaisnojumi sliktam darbam, bet jāstrādā apzinīgi, ar pilnīgu atdevi.

Arī zemniekos nostiprinās apziņa, ka viņi ir pilntiesīgi sava likteņa lēmēji, sacīja Grodnas apgabala kolhoza «Progress» priekšsēdētājs A. Dubko. Zemnieki aizvien vairāk sāk domāt par sava apgabala, republikas un visas mūsu zemes labumu un interesēm. To veicina progresīvo darba organizācijas formu plaša ieviešana, pirmām kārtām pārēja uz saimniecisko aprēķinu un kolektīvo darbuzņēmumu.

Viens no visdiženākajiem Oktobra iekarojumiem ir padomju tautu draudzība. Tas ir viens no galvenajiem Padomju valsts stipruma un vareņības balstiem. Revolūcija ir paveikusi ārkārtīgi daudz, lai izlīdzinātu visu republiku un reģionu, visu tautu ekonomisko, sociālo un kultūras atšķirību.

Padomju Latvijas, tāpat kā visu mūsu zemes republiku, uzplaukuma avoti bijuši un paliek Komunistiskās partijas leņinskā nacionālā politika, padomju tautu draudzība un brālība, no svinīgās sēdes tribīnes sacīja Pļavinu vidusskolas direktore E. Kupča. Viņa atgādināja, ka republiku pirmajos pēckara gados pacēla no drupām Ukrainas ogles, Urālu tērauds un Uzbekijas kokvilna. Atjaunot tautas saimniecību palīdzēja Maskavas un Leningradas, Baku un Tbilisi, Kubīševas un Minskas speciālisti. No visas sirds runāja patēlcās brāļu tautām par draudzību, sadarbību un palīdzību, atgādinādama, ka «par brīvu un varenu republikasaimi mūs pulcēja diženā Krievzemes balss».

Svinīgajā sēdē runāja arī PSRS Zinātņu akadēmijas prezidents G. Marčuks, Krasnodonas ogļu ieguves apvienības sahtas «Molodogvardeiskaja» kompleks brigādes brigādiēris A. Kolesņikovs. Padomju sieviešu komitejas priekšsēdētāja Z. Puhova, Tbilisi elektromotortvju rūpnīcas elektromontētāju brigādiēris G. Metonidze. Sirdarjas apgabala padomju saimniecības «Malik» kokvilnas audzētāju posma vadītāja T. Kirgizbajeva un PSRS Rakstnieku savienības valdes pirmais sekretārs V. Karpovs.

Oktobra ideāli dzīvo ne tikai mūsu zemē vien. Tie redzami arī citu sociālisma valstu panākumos. Nu jau četrus gadu desmitus sociālisms kļuvis par daudz tautu kopīgo likteni.

Sociālismam, savā runā uzsvera Polijas Apvienotās Strādnieku partijas Centrālās Komitejas pirmais sekretārs PTR Valsts Padomes priekšsēdētājs V. Jaruzelskis, ir pienācis lūzuma moments — paātrinātas vispusīgas attīstības laiks. Tā ir mūsu partiju kopīgā vēsturiskā atbildība pret savām tautām, pret visu progresīvo pasauli.

Svinīgās sēdes dalībniekus sveica arī citu sociālistiskās sadraudzības valstu delegāciju vadītāji.

Jaunattīstības valstu pārstāvji savās runās uzsvera, ka Padomju Savienība jaunajām valstīm ir uzticams draugs, kas allaž gatavs palīdzēt realizēt progresīvus pārveidojumus un stingri aizstāv tautu tiesības uz brīvu un patstāvīgu attīstību. Visās cīņās frontēs, vienmēr, kad klāties visgrūtāk, mēs pastāvīgi esam saņēmuši mūsu īsto draugu un sabiedroto internacionālo atbalstu, sacīja Etiopijas Strādnieku partijas CK ģenerālsekretārs, EDR prezidents Mengistu Haile Mariams.

Oktobra revolūcija, kas līdz šai dienai ir saglabājusi savu starptautisko impulsu, ir komunistiskās kustības dzīvotspējas avots. Oktobra milzīgo lomu cīņā par pasaules sociālo pārveidošanu no sēdes tribīnes raksturoja kapitālistisko valstu komunistisko partiju vadītāji. Sociālisms, sacīja Francijas Komunistiskās partijas ģenerālsekretārs Z. Maršē, visai pasaulei aizvien skaidrāk pierāda, ka tas ir augstākā sociālā organizācija.

Padomju varas pirmais likumdošanas akts bija «Dekrēts par mieru». Kopš tā brīža tika iezīmēti kardināli starptautiskās politikas virzieni — leņinskais kurss uz miera nodrošināšanu, savstarpēji izdevīgu sadarbību un tautu draudzību.

Mierīga līdzaspastāvēšana, atzīmēja Somijas Republikas prezidents M. Koivisto, ir nostiprinājusies kā viens no mūsdienu starptautisko attiecību pamatprincipiem. Tam ir ļoti svarīga ietekme uz miera saglabāšanu un starptautiskās sadarbības nostiprināšanu, Padomju Savienības drosmīgās miera iniciatīvas būtiski sekmējušas to, ka mums tagad ir reāla iespēja spert vēsturisku soli uz priekšu drošākas, kodolkatastrofas draudu neapņemas pasaules virzienā.

Sēdes dalībniekus Kremļa Kongresu pili sveica jauniešu un pionieru pārstāvji, PSRS Bruņoto Spēku karavīri.

Runas un apsveikumi izskanējuši. Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai veltītā svinīgā sēde beidzas.

Biedrs M. Gorbačovs saka: — Uz redzēšanos Lielā Oktobra simtgadē!

Kremļa Kongresu pils zālē skan partijas himna Internacionāle.

TASS

Atjaunotie pilsētas sirdspuksti

Katrā pilsētā ir kāda iela vai laukums, ko uzskata par galveno. Maskavā tāds ir Sarkanais laukums ar Leņina mauzoleju. Rīgas sirdspuksti saklausāmi kuplo liepu alejā, kur uz sarkanā granīta postamenta bronza kaltais Leņina tēls.

Nu atjaunotus var saklausīt arī Preiļu pilsētas sirdspukstus. 5. novembrī tika atklāts Leņina piemineklis. Tā autore ir skulptore Dzintra Jansone, arhitekti Juris Ārgalis un Pēteris Birulis.

Rajona izpildkomitejā notika svinīga pienēmšana. Uz to bija ieradušies pieminekļa veidotāji, atbildīgi partijas un padomju darbinieki, rajona uzņēmumu un organizāciju pārstāvji. Rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns aicināja uz sarunu tikšanās dalībniekus.

Par pieminekļa tapšanas gaitu stāstīja tā autore skulptore Dzintra Jansone. Daudz pateicības vārdus tika vēlīti to uzņēmumu un organizāciju vadītājiem, kuri piedalījās laukuma izbūvē.

Rajona izpildkomitejas Goda raksti tika pasniegti pieminekļa un laukuma veidotāju kolektīvam — skulptorei Dzintrai Jansonei, arhitektiem Jurim Ārgalim un Pēterim Birulim, kombināta «Māksla» granīta apstrādes ceha strādniekam Mihailam Nikonovam, Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas strādniekam Valērijam Fjodorovam.

REPORTAŽA

SCO priekšsēdētājam Nikolajam Dorofejenko, «Lauktechnika» rajona apvienības pārvaldniekam Stepanam Nesterjonokam, bijušajam 24. CRBP priekšniekam Voldemāram Limanim, tiklu rajona priekšniekam Pēterim Daučštam, komunālo uzņēmumu kombināta priekšniekam Antonam Krišānam.

Varena kolonnā pie Leņina pieminekļa devas pilsētas darba-

Komjaunatnes dzīve

Ceļojums no rudens uz vasaru

No IV PSRS un Kubas jaunatnes draudzības festivāla atgriezās Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas vecākā inženiere tehnoloģe ILONA STEPIŅA. Lūk, ko par savu ceļojumu no rudens uz vasaru pastāstīja uzņēmuma komjaunatnes darba aktīvīste, komjaunatnes rajona komitejas biroja locekle, vienīgā Latvijas pārstāve PSRS delegācijā.

— Vai varat iedomāties, cik patīkama ir sajūta, kad no vēsa un drēgna Baltijas rudens pēkšņi nokļūst siltā un bezgala zaļā pasaules stūrītī? Visapkārt palmas, zilās, zilās debesis un spoža, spoža saule. Silti un jūsmīgi mūs uzņēma Kuba. Mājīnieki gan teica, ka esot rudens, ka dabas viesmīlība atpūlēs no vasaras spīlgtuma. Un laikam tāpēc centās kompensēt to ar ugunīgu temperamentu, karnevāla dziesmām un dejām, ar sirsnīgu draudzību pret mums, padomju zemes pārstāvjiem.

Tātad PSRS un Kubas jaunatnes draudzības festivāls no 16. līdz 22. oktobrim notika Brīvības salas rietumu provinces Pi-

nar-del-Rio galvaspilsētā. Pirms festivāla atklāšanas dažas dienas uzturējāmies Havanā. Tur mūsu politiskā delegācija un radošo kolektīvu pārstāvji, kā saka, ar pilnu krūti metās iekšā festivāla plašajā un ļoti piesātinātā programā, Piebildīšu, ka, apstiprinot svētku programmu, Kubas vadītājs Fidels Kastro to papildināja ar vēl astoņpadsmit pasākumiem. Un mēs tikko spējam uzņemt sevi jaunus iespaidus.

Havanā apmeklējām Revolūcijas laukumu, kur nolikām vainagu pie Hosē Marti pieminekļa. Tika organizētas lietišķas tikšanās. Apmeklējām brāļu Ameheiro vārdā nosaukto klīniku, kur ārstējas cilvēki pēc dažādiem

smagiem nelaimes gadījumiem.

Jau pirmajās mūsu ciemošanās dienās jutām, ka kubiēši ļoti lepojas ar mūsu draudzību, ka viņi ļoti lepojas arī ar saviem sasniegumiem pēcrevolūcijas periodā. Tāpēc ļoti labprāt veda mūs uz dažādiem objektiem. Ielīkām pamatā kādas dzīvojamās mājas būvlaukumā. Apmeklējām jaunu dzīvojamu namu rajonu Koronilja. Raksturīgi, ka pilsētā lielākoties ir divu un triju stāvu mājas. Dzīvokļi iekārtoti atturīgi, bez liekas grezniecības. Un tas kubiēšus visnotaļ apmierina.

18. oktobrī ieradāmies Pinar-del-Rio. Pēc festivāla svinīgas atklāšanas visiem bija pilnīgi skaidrs, ka jaunatnei nav vajadzīgi ne apāli, ne stūraini sarunu galdi — sapašanās ir rodama draudzībā, smaidos, vienots sapnos un mērķos.

Mūsu ziemeļnieciskajai atturībai un vēsumam pilnīgi pret-

statā bija priecīgi un trokšņainie kubiēši karnevāli. Gājām pa pilsētas ielām, kuras apgaismoja sveīku ugunis, un pamazām vien ieslām dziesmās un dejās. Likās, ka visi pilsētas iedzīvotāji atstājuši savus dzīvokļus un sveic mūs uz ielām ar saucieniem «Viva!».

Ar lielu interesi devāmies uz tikšanos ar zinātnes, tehnikas dažādu nozaru, medicīnas jauniešiem speciālistiem. Runājām par problemām jauno speciālistu sagatavošanā, par vispārējās kompjūterizācijas ieviešanu. Jāatzīst, ka mūsu jauniešiem derētu, no saviem vienaudžiem Kubā pārņemt nopietnību, ar kādu viņi ķeras pie katra svarīga darba. Mēs taču reizumis iesāko tā arī neizdarām līdz galam. Un vēl. Būt komjauniešiem Kubā — tas nozīmē būt labākajam no labākajiem, ar darba panākumiem, ar sekmēm mācībās un nevainojamu uzvedību pierādīt, ka esi cienīgs būt jaunās sabiedrības cēlāju pirmajās rindās. Un tie nav tukši vārdi.

Lietiški noritēja divpusējais seminārs. Mūsu delegācijas pārstāvjiem nācās atbildēt uz neskaistajiem jautājumiem par to,

laudis, kolhozu un padomju saimniecību pārstāvji, kara un darba veterāni, skolu jaunatne.

Svinīgo mītiņu atklāja rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns. Latvijas KP Centrālās Komitejas sekretārs Anatolijs Gorbuņovs, partijas rajona komitejas pirmais sekretārs Viktors Solovjovs un Liela Tēvijas kara veterāne Tatjana Šuba noņēma balto pārklāju — kiā esošo skatieniem atklājās bronza veidots V. I. Leņina tēls.

Mītiņā runāja partijas rajona komitejas pirmais sekretārs Viktors Solovjovs. Viņš uzsvera, ka pieminekļa atklāšana un Leņina laukuma labiekārtošana mūsu rajona iedzīvotājiem ir liels un priecīgs notikums, jo tas saskan ar Lielā Oktobra septiņdesmitgadī, ar brīžiem, kad ne vien atmiņās bet arī savos ikdienas darbos atgriežamies pie revolūcijas vadona domām un idejām. Tas ir mūsu šodienas, mūsu rītdienas pamats.

Klātesošos uzrunāja Latvijas KP Centrālās Komitejas sekretārs Anatolijs Gorbuņovs. Leņins mums vienmēr ir bijis un būs goda, prāta un sirdsapziņas simbols. Tas nevar izbeigties ar pieminekļa uzcelšanu. Vadona idejas kā baka izgaismo mūsu ceļu, pa kuru jāiet un pašiem jāmeklē atbildes uz neskaidriem jautājumiem.

Runāja skulptore Dzintra Jansone, Lielā Tēvijas kara veterāne Tatjana Šuba, komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs Voldemārs Vilcāns.

Pie pieminekļa gūla ziedi — rozes, nelķes, krizantēmas. Uz sarkanā granīta tos rūpīgi izvietoja gan sastrādātas un raupjas, gan spēka pilnas rokas, gan vēl pavisam mazas rociņas. Mūsu pilsēta atguvusi savas sirdspukstus. Jaunus, stiprus, uz nākotni aicinošus.

L. STRODE

J. SILICKA foto

kas patlaban notiek mūsu valstī: Mājīnieki labprāt stāstīja par tā saukto kļuļu labošanas procesu, kas Komunistiskās partijas vadībā risinās Kubā. Seminārā tika risināti pavisam konkrēti jautājumi. Piemēram, tiek būvēta moderna atomelektrostacija. Daļu iekārtas piegādās Padomju Savienība.

Festivāla pēdējā dienā devāmies ārpus pilsētas uz vienu no bagātākajiem lauksaimniecības rajoniem un tūristu paradīzi. Skatījāmies, brīnījāmies, fotografējām.

Zēl, bet visi svētki taču kādreiz beidzas. Atstājām Pinar-del-Rio, vēl pāris dienas uzkavējāmies Havanā, peldējāmies okeānā. Un edām eksotiskos augļus. Tad līdosta, zem lidmašīnas spārniem bezgalīgs udens klājiers, klāt arī Dzīmtene. Kaut arī bija skumji šķirties no vasaras un atgriezties atpakaļ rudenī, tomēr mējas par vislabākajiem ciemiem. Taču mums visiem līdzīgi vēl ilgi, ilgi būs atmiņas par īstas draudzības siltumu.

Stāstījumu pierakstīja

L. BIRZNIECE

Apraksts

Komunista personīgais rēķins

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta elektrometinātajam Josifam Vorobjovam šajā nozīmīgajā dienā ir par ko ziņot un pastāstīt. Lidz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadskārtai viņš izpildījis šīs piecgades divu gadu uzdevumu un sācis sava personīgā darba kalendāra trešā gada rēķinu.

Josifs Vorobjovs ir viens no tiem komunistiem savā uzņēmumā, kurš ar prātu un sirdi uzņēmis PSKP XXVII kongresa vēsturiskos lēmumus, PSKP CK 1987. gada janvāra un jūnija Pilnvarotāju dokumentus un PSKP CK Aicinājumu padomju tautai sakarā ar Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu.

Tieši šajā nozīmīgajā laikā, kad notiek dzīves atjaunošana un pārkaršana, komunisti kaldojās sevī un norādījis rakstura īpašības, kādas piemīt labam un stiprām personībām.

— POSMINIEK, vai tu neņem par strauju? — kāds padzīvojis vīrs reiz jautāja Vorobjovam. (Šis elektrometinātais aizgāja no darba, kā saka, pēc paša vēlēšanās.) Un tūlīt piebilda: — Kad paklupsī, tad neviens tev nepalīdzēs.

Tam sekoja vēl virkne apvainojošu vārdu.

Vorobjova skatiens, kas parasti ir atklāts un pat maigs, momentāli kļuva pārkārtošanās. Lidzās esošie strādnieki ieinteresēti vēroja notiekošo. Divi tikai nosmīnēja — zināja, ka posminieks atbildi parādā nepaliks.

Sasprindzinājās gribasspēku, Josifs aplāpēja sevī uzmetulojosās dusmas, un balamtem atbildēja pavisam atturīgi.

— Staigā tālāk laimīgi! Vienu gan liec aiz auss — arī citā darba vietā haturēt tev nelas. Un posminieks atļaida vajā dūrē saviktos pirkstus.

Tas atgadījās drīz pēc tam, kad Vorobjovu nozīmēja par posminieku. Mehāniskā ceha toreizējā administrācija Vorobjovu iepazīstināja ar tiem pienākumiem, kuri būs papildus jāveic. Vienlaikus tika izsacīta pārliecība, ka jaunais posminieks nepievis.

„Būvmateriālu un konstrukciju kombināta elektrometinātajiem darbs ir interesants. Nākas izgatavot nestandarta iekārtas. Kas nu kuro reizi tiek pasūtīts. Top, piemēram, katli (ar vienu, divām un četrām sekcijām) kolhozu un padomju saimniecību vajadzībām, citreiz jāveido ūdenstornis stāvs utt.

Pēc veciem šabloniem vadītāji nedrīkst. Un uzņēmumā vislielāko cieņu bauda cilvēki, kuri strādā radoši, ir ļoti speciālisti, nebaidās uzņemties iniciatīvu. Par pieļautu brāķi te saruna ir barga.

Tā tas ir tagad. Taču nesēns par brāķi paskaidrojumus sniedza nevis vainīgie, bet gan tie, kuri bija šo brāķi atklājuši. Bija audzināšanas pārrunas, kuru mērķis — patiesības mīļētajiem iemācīt klusēšanas zelta likumu. Izsauca arī Vorobjovu. Skaisti runāja par taisnīgumu un biedriskumu, par pienākumu pret līdzās strādājošo. Arī par kolektīva saliedēšanu, par savstarpēju palīdzēšanu un izlīdzēšanu. Pēc patētiskajām tirādēm sekoja pavisam lietišķa pamācība, sak, mēs visi esam cilvēki, visiem mums ir kāds trūkums. Labi — jūs elektrometinātajam X vai Y konstatējāt brāķa darbu. Bet šim X vai Y ir ģimene, ir bērni. Est vajag visiem. Un kādā situācijā jūs nostādāt priekšniecību? Lūdzu padomājiet! Neizmirstiet arī, ka jūs par posminieku strādājāt pavisam neilgi, taču no jūsu posma jau divi cilvēki aizgājuši. Pēc pašu vēlēšanās. Zinām, ka arī trešais jau lūkojas uz vārto pusi. Tā jūs, cienījamais Vorobjov, visus kadrus aizbaidīsit. Iši — padomājiet, tā labi par visu padomājiet! Vai saprātāt?

Komunistu domāja. Bet, jo vairāk domāja, jo skaidrāk apjautu, ka spēj rīkoties tikai tā, kā to liek sirdsapziņa. Un rīkojās. Kaut arī pārdzīvot nācās visu ko. Kā saka, sirdi stiprināt gāja pie citiem partijas biedriem. Ne jau palīdzību meklēt. Nē. Sevī pārbaudīt. Vai pareizi ir karots pret brāķi darbiem un darba disciplīnas grāvjiem. Ja tā padomā: divu gadu laikā no kolektīva aizgāja septiņi cilvēki. Vienu neapmierināja stingrā kārtība, otru — prasības, lai metinājumu kvalitāte būtu iespējami augsta, dažus neapmierināja darba apstākļi. Kāpēc? No agra

pavasara līdz pat ziemas sākumam vajag strādāt zem klajas debess. Taču citādi te nav iespējams.

Kad atbrauca pārbaudītāji (priekšniecība no augstākstāvošās instances), viņi Vorobjovam pārmeta par lielo kadru mainību. Josifs netaisnojās, taču arī sevi par vainīgu neatzina. Dārīja zināmu savu atziņu — ja cilvēkam darbs nav tuvs, tad nekāda pierunāšana rezultātu nedos.

Pieredzējušajam strādniekam ir taisnība, Gan domās, gan darbos.

„Jau novembris, bet saule tik silta un žilbināša. No sala ne miņas. Kopā ar Vorobjovu ejam pa uzņēmuma teritoriju — rūpīgi sakārtotu, uzpostu. Grūti noticēt, ka kādreiz šeit bija purvs. Kaut gan — ne tik sen. Gadi 40 vien aprītejuši. Izsējis šis purvs bija aizmirsta teritorija, to neviens pat nedomāja izmantot. Slikšņas meliorācija kļuva iespējama tikai tad, kad Latvija bija atbrīvota no hitleriešu okupācijas jūga. Tad sākās visas mūsu zemes jauncelsme un tautas saimniecības attīstīšana. Latvija saņēma varenu tehniku, kas bija ražota brālīgajās republikās. Šī nesavtīgā palīdzība radīja pamatu arvien jauniem panākumiem.

Būvmateriālu un konstrukciju kombināta ražošanas korpusi ir gaiši un tīri. Patīkamu iespaidu rada administratīvā personāla vajadzībām uzceltā ēka, Piemēram, ļoti gaumīgi noformēti piebraucamais ceļš tāi.

Josifs Vorobjovs iepazīstina mani ar uzņēmumu — stāsta un rāda, kur kas atrodas. Nonākam arī viņa paša vadītāja iecirknī, kas izvietojies aiz pārējām ražošanas korpusiem. Saprotu, ka strādnieks ļoti labi pārzina savu uzņēmumu.

Par to nav jābrīnās, jo Vorobjovs kombinātā nostrādājis jau septiņus gadus. Sākumā strādāja par atslēdznieku, pēc tam ieinteresējās par gāzes un elektrometināšanas darbiem. Apguva tos. Viņš prot metināt šuves pat tā sauktajos grieštos, kas ne katram izdodas. Vīram ir labs acūmērs un droša roka. Tāpēc arī šūvi grieštos viņš spēj metināt tikpat taisnu kā tā sauktajā grīdā. (Tas nekas, ka jāskatās uz augšu un jāspēj noturēt vīrs sevis metināmo aparātu.)

Secinājums — šis cilvēks ir ļoti piemērots savam darbam. Izdarot pārkārtojumus darba organizācijā, Vorobjovs centies kolektīvā iekļaut sev līdzīgus meistarus. Tagad kolektīvs ir stabils, katrs tā loceklis pelnījis uzslavu. Dažādi mēdz būt uzdevumi, taču tos visus vīrs izpilda ļoti un laikus. Lūk, Igors Petrovs, Nikolajs Dembrovskis — teicami pārzina visus metinātāja darba noslēpumus. Taču, ja gādās, ka jāuzklausa kāds kritisks vārds, tad vīrs to neuztver kā personīgu apvainojumu. Viņi apzinās, ka nesamierināšanās ar sasniegto nodrošina tālākvirzību. Gan pa horizontāli, gan pa vertikāli.

Pašreiz posma vīrus nodarbina interesanta ideja. Proti — no mazajiem darba kolektīviem (posmiem) izveidot brigādi, kura izgatavo nestandarta iekārtas. Protams, vadītu šo brigādi demokrātiskā kārtībā ievēlēts meistars. Mazo struktūrvienību apvienošanai ir viens mērķis — likvidēt pašreiz, esošo kolektīvu zināmu savrupību. Apvienojot spēkus, radīsies priekšnoteikumi ražīgākam darbam, tiks gūti labāki galarezultāti.

J. SONDORS

Oktohra vienaudzis

Pagātni nevar izdzēst no atmiņas. Arī svētku priekšvakarā tā uzplauksni arvien no jauna, kļūst tikpat nepieciešama kā mūsu šodiena. Tāpēc pilnīgi saprotama bija mūsu vēlēšanās ielūkoties laikraksta «Leņina Karogs» numurā, kas nāca klajā 1967. gada 6. novembrī un bija

veltīts Lielā Oktobra 50. gadadienai. Pagājuši divdesmit gadi... Kā tālāk veidojusies to cilvēku likteni, par kuriem toreiz stāstīja mūsu laikraksts? Un kādi ir žurnālistu likteni, kuri taču nesaraujami saistīti ar to dienu cilvēkiem un viņu darbiem?

„MAN — 70“

Tajā «Leņina Karoga» svētku numurā kāda materiāla virsraksts skanēja «Man ir piecdesmit gadu». Lasītāji varēja uzzināt par toreizējā kolhoza «Nereta» (tagad — «Zelta vārpa») traktoriista Pjotra Golubova dzīvi. Publicēšanai materiālu gatavoja tagad jau pensionāre, bet toreiz laikraksta «Leņina Karogs» redaktora vietniece par izdevumu krievu valodā Tamāra Ledovska.

Uzgriežu viņas mājas telefona numuru: — Tamāra Dmitrijevna! Jūs, droši vien esat piemirsusi tos materiālus, kurus redakcija gatavoja Lielā Oktobra 50. gada dienas svētku numuram... Bet šoreiz runa ir par ko citu. Vai jūs tagad negribētu pacieņemties pie viena no to dienu varoņiem?

„Lūk, neskatoties uz lielo aizņemību, Tamāra Ledovska kopā ar mums, tagadējiem redakcijas darbiniekiem, brauc uz mazo Stikleru sādziņu kolhozā «Zelta vārpa», kas ir netālu no lielāka apdzīvota punkta — Gruguļiem. Pjotru Golubovu mēs mājās nesastapām. Nedaudz apslimis un aizbraucis uz rajona slimnīcu. Tā nu sagadījās, ka ceļā esam samainījušies.

Kādreiz slavenā kolhoza traktorista P. Golubova sieva Marija — ļoti pievilcīga, labirdīga un runātīga cilvēks. Kopā ar viņu mēs todien daudz ko pārrunājām. Viņu brīnīgajā ģimenē izauģuši 14 bērni — vienpadsmit dēli un trīs meitas. Pamazām noveco tēvs un māte. Bet bērni kā jauna koku audze krāj sevī spēkus. Un var būt, ka tieši tie ir meklējama lielā dzīves gudrība — spēka un enerģijas savienojumā ar pieredzi rodas lieliski augļi.

Tie nav parasti vārdi. Golubovu dēli un meitas sen jau izauģuši un labi strādā dažādās mūsu Dzimtenes vietās — Gomeļā, Doneckā, Novosibirskas apgabalā, mūsu republikā. Piemēram, viena no meitām — Veronika Kulņeva (Golubova) ir iecirkņa priekšniece Daugavpils vispārējās celtniecības tresta pārvalde, kurā ir iekļauti visi Latgalē labi pazīstamu apdares brigādi. Par viņu pašu un sāskanīgo kolektīvu ne vīnu vien reizi stāstīja gan republikas laikraksti, gan Vissavienības izdevumi. Veronika sevi velta iemīļotajam darbam. Par augstiem darba sasniegumiem un lielu sabiedrisko aktivitāti apbalvota ar Latvijas PSR Augstākās Pado-

mes Prezidija Goda rakstu un trešās pakāpes Darba Slavas ordeni. Starp citu, Veronikas kolektīvs veica apdares darbus nesēn ekspluatācijā nodotajā Jaunaglonas 58. profesionālī tehniskās vidusskolas ēku kompleksā. Pašlaik V. Kulņeva un viņas biedri strādā Rudzētos — bērnodārza jaunajā ēkā.

Mums šoreiz nav iespējams izstāstīt par pārējo bērnu dzīves gājumu. Taču varat ticēt, ka tas ir tikpat godīgs kā vecākiem.

Mēs tikāmies arī ar Pjotru Golubovu. Runāties, protams, bija par ko. Atmiņā atausa to tālo svētku dienu notikumi. Rajona laikraksts ziņoja, ka kolhozam «Krasnij Oktjabrj» piešķirts PSKP CK, PSRS Augstākās Padomes Prezidija, PSRS Ministru Padomes un arodbiedrību Centrālās padomes Sarkanais piemiņas karogs. Tas — par izcilie sasniegumiem sociālistiskajā sacensībā, kas bija organizēta par godu Lielā Oktobra piecdesmitajai gadadienai. Kolhoza priekšsēdētājam R. Kavinskim karogu pasniedza Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks E. Pētersons.

Partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas ceļojošo Sarkanā karogu saņēma Aglonas padomju saimniecības ļaudis. Jubilējas apsveikumus saņēma arī daudzi citi mūsu novadnieki, tajā skaitā kolhoza «Gaisma» (tagad — «Nākotne») slaucēja Marta Cīvkule, Zdanova kolhoza (tagad — «Sarkanā ausma») telekopēja Antonīna Pundure, Leņina kolhoza kombainieris Alfons Sondors un mehāniķis Juris Pastars, kolhoza «Krasnij Oktjabrj» zootehniķis Pēteris Leitāns.

To visu labi atcerējās darba

veterāns. Jo šajās dienās rajons uzzināja arī par viņu. Uzzināja no laikraksta svētku numura.

— Mani toreiz bija piecdesmit gadu. Esmu taču Oktobra vienaudzis. Pagājuši atkal divdesmit gadi. Esmu priecīgs, ka dzīvoju, ka apkārt tik trauksmaini notikumi. To mērķis ir viens — atjaunošanās. Tagad materiālu laikam vajadzēs nosaukt: «Man — 70», — joko Pjotrs.

— Kā veidojusies jūsu dzīve? — Pjotrs Golubovs jautā Tamārai Ledovskajai un aicina viņu uz sarunu...

Bez šaubām — dažādi ir šo cilvēku likteni. Taču jēga ir viena — darbs un iecerē īstenošanas bērns un mazbērns.

Par saviem bērniem var priecāties arī Tamāra Ledovska. Viņas dēls Vladimirs savos trīdēsimt piecos gados jau kļuvis par BAM magistrāles goda biedru, vērtīgais tālrunis Dzimtenes novadam divpadsmit gadus. Vladimira ģimēnē aug trīs dēli, viņi lepojas ar savu tēvu, kurš tālajā Irkutskas apgabalā ar Latvijas komjaunatnes ceļazīmi ieradās kopā ar biedriem no pirmās barmiešu vienības...

Kopš 1967. gada novembra pagājuši divdesmit gadi. Arī kopš tās dienas, kad nāca klajā «Leņina Karoga» jubilejas numurs. Daudz notikumu bijis toreizējo varoņu dzīvēs, toreizējo žurnālistu liktenos. Bet laikam jau pats svarīgākais ir tas, ka viņi savu dzīves jēgu saskatījuši bērnos. Tajā paaudzē, kurai jāveic pārkārtošanās.

Z. BURIJS

ATELĀ: sarunājas Tamāra Ledovska un Pjotrs Golubovs. J. SILICKA foto

Dāvana svētkos — jauni dzīvokļi kolhozniekiem

Priecīgi Lielā Oktobra svētkus sagaida sīkalknieši. Eksploatācija nodota starpsaimniecību celtniecības organizācijas būvētā divdesmit četru dzīvokļu māja. Pēc ilgām laikiem kolhoza «Sīlkalns» tā ir pirmā lielākā dzīvojamā ēka, tāmē vērtība sasniedza 930 tūkstošus rubļu.

3. novembrī divdesmit četras saimniecības lopkopju, mehanizatoru un speciālistu ģimenes saņēma jauno dzīvokļu atslēgas.

Soruden jau ielikti pamati vēl vienam ļoti nepieciešamam objektam. Top bērnodārzs, kura celtniecībai atvēlēti 230 tūkstoši rubļu. Nākamā gada pirmajā pusgadā ēka jānodod tās jauniem saimniekiem. Bet vēl pēc gada ciematu papildinās desmit Līvānu kombinātā ražotās individuālās kotedžas.

L. STRODES teksts, J. SILICKA foto

Rajona vēstures lappuses

Pēctecības simbols

Oktobrī Līvānu stikla fabrikas strādnieki, inženierietniskie darbinieki un kalpotāji, kā arī darba veterāni pulcējās uz mītiņu, lai svinīgi atklātu Piemiņas akmeni, kas izkaltis, atzīmējot uzņēmuma simtgadi. Mītiņa piedalījās Latvijas KP Preiļu rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs, partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone un Latvijas LKJS rajona komitejas pirmais sekretārs V. Vilcāns.

Svinīgo ceremoniju vadīja fabrikas komjaunatnes komitejas loceklis M. Celmiņa un A. Iesalnieks. Viņi iepazīstināja klātesošos ar uzņēmuma attīstības galvenajiem posmiem.

Klātesošos uzrunāja fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs I. Sniķers. Viņš uzsvēra, ka uzņēmuma simtgades svinības notiek laikā, kad padomju tauta, visa progresīvā cilvēce gatavojas atzīmēt Lielā Oktobra 70. gadadienu. Piemiņas akmens būs pēctecības simbols, cieša saikne starp visām tām paaudzēm, kurās strādājus un strādās Līvānu stikla fabrikā. I. Sniķers aicināja sargāt un vairot fabrikas kolektīva slavenās darba tradīcijas.

A. Vilcāns, kurš fabrikā strādā kopš 1952. gada, savā runā

uzsvēra, ka darba veterāni ir daudz darījuši, lai nodrošinātu uzņēmuma izaugsmi un tā izstrādājumu plašu popularitāti. Viņš aicināja fabrikas jaunatni būt cienīgai savu tēvu un vectēvu aizsāktā darba turpinātājam.

Klātesošie sirsnīgi sveica J. Sišlo, kurš savas darba gaitas sāka tieši Līvānu stikla fabrikā jau 1908. gadā. Būdams 11 gadus vecs, J. Sišlo ir PSKP biedrs kopš 1919. gada. Vissavienības nozīmes personālais pensionārs, pašlaik dzīvo Rīgā. Atklājot Piemiņas akmeni, J. Sišlo aicināja fabrikas laudis svēti glabāt padomju tautas revolucionārās tradīcijas.

Svinīgās ceremonijas vadītāji nolasi jaicinājumu 2087. gada paaudzei. Kapsulu ar aicinājumu iemūrēja Piemiņas akmens pamatnē.

Klātesošos sveica šefības skolas — Līvānu 1. vidusskolas audzēkņi.

K. STAMERS

ATTELOS: J. Sišlo atklāj Piemiņas akmeni; tiek nolasīts aicinājums 2087. gada paaudzei.

A. VANAGA foto

Redaktors V. PETROVS

APSVEIKUMI

Lai ražēnā darbā pret kalnu ceļš vijas,
Lai solī iekatrā saullēktu jūt.

(A. Vējāns)

Sirsnīgi sveicam kolektīvu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā! Vēlam ražēnus panākumus darbā, veselību, laimi! Preiļu 21. PMK administrācija un sabiedriskās organizācijas

Sirsnīgi sveicam kolhoza «Nākotne» biedrus Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā!

Kolhoza «Nākotne» valde, partijas pirmorganizācija, arodkomiteja

Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā sirsnīgi apsveicam rajona kooperatīvā universālveikala kolektīvu! Vēlam visiem panākumus un radošas veiksmes darbā, stipru veselību, nežēlot spēkus mīļotās Dzimtenes uzplaukumam!

Kooperatīvā universālveikala administrācija un arodkomiteja

Sveicam kolhoza «Vārkava» darba kolektīvus Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas jubilejā!

Vēlam visiem stipru veselību, panākumus personīgajā dzīvē un daudz radošu ieceru 12. piecgades uzdevumu īstenošanā!

Kolhoza «Vārkava» valde, partijas pirmorganizācija, arodkomiteja

Mums Oktobris neaizstājams—
Kā maize, ūdens, kā gaiss,
Kā Dzimtenes zeme zem kājām,
Kā saule, kas dzīvībai kaist.

(Z. Purvs)

Sveicam kolhoza kolektīvu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā!

Kolhoza «Sīļukalns» valde un sabiedriskās organizācijas

Mēs ejam pa Lēnina ceļu,
Caur mušēnu nakti tas lauzts,
Lai pasaules plašums un liels
Visa augsmei un auglībai aust.

(J. Vanags)

Kvēls sveiciens slavenajā Lielā Oktobra 70. gadskārtā visam saimniecības kolektīvam!

Novēlam visiem labus panākumus darbā, stipru veselību, možu noskaņojumu un laimi personīgajā dzīvē!

Sovhoza «Rudzāti» administrācija, partijas pirmorganizācija, arodkomiteja

Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā sirsnīgi sveicam visus darbalaužu veselības aizsardzības sfērā strādājošos!

Vēlam jums stipru veselību, laimi personīgajā dzīvē, panākumus darbā un vienmēr mierīgas Dzimtenes debesis!

Preiļu centrālās rajona slimnīcas administrācija, partijas organizācija, arodkomiteja

DAUGAVPILS
CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU
BIROJS

piedāvā ceļazīmes ceļojumiem

AR VILCIENU:

Kaļiņgrada — no 25. līdz 30. novembrim (30 cilvēkiem);

Lēņingrada — no 20. līdz 26. decembrim, no 14. līdz 18. janvārim, no 21. līdz 26. janvārim, no 24. līdz 30. janvārim, no 4. līdz 6. janvārim, no 8. līdz 10. janvārim (30 cilvēkiem).

Maskava — no 10. līdz 14. decembrim (30 cilvēkiem), no 17. līdz 22. decembrim (12 cilvēkiem), no 24. līdz 28. decembrim, no 8. līdz 12. janvārim, no 8. līdz 13. janvārim, no 21. līdz 26. janvārim, no 22. līdz 26. janvārim, no 29. decembra līdz 4. janvārim (skolēniem).

Grupās 30 cilvēki.

Kijeva — no 10. līdz 15. decembrim (30 cilvēkiem), no 6. līdz 11. janvārim (skolēniem, 30 cilvēkiem), no 14. līdz 19. janvārim (30 cilvēkiem).

Vladimira — Suzdaja — Gushrustalnija — Bogolubova — no 13. līdz 19. decembrim (30 cilvēkiem);

Kohtlajarve — Tallina — Narva — Tartu — no 2. līdz 7. decembrim (30 cilvēkiem);

Narva — Tallina — Tartu — Lēņingrada — no 21. līdz 26. janvārim (30 cilvēkiem);

Rīga — Lēņingrada — Tallina (ar tūristu vilcieni) — no 22. līdz 25. decembrim (35 cilvēkiem);

Rīga — Kauņa — Minska — Bresta — Gomēļa (ar tūristu vilcieni) — no 10. līdz 14. decembrim (35 cilvēkiem);

AR LIDMASINU:

Volgograda — no 8. līdz 12. novembrim, no 18. līdz 22. decembrim;

Ordžonikidze — no 29. novembra līdz 4. decembrim;

Tbilisi (apmešanās tūristu vilcienā 7 km attālumā no galvaspilsētas) — no 26. līdz 30. novembrim, no 17. līdz 21. decembrim;

Gori — Boržomi — Tbilisi — no 19. līdz 24. novembrim (15 cilvēkiem), no 28. janvāra līdz 1. februārim (30 cilvēkiem);

Baku — no 29. janvāra līdz 2. februārim;

Sevana ezers — Erevāna — Garmi — Geharda — no 20. līdz 25. novembrim;

Odesa — no 14. līdz 18. decembrim;

Sevastopole — no 14. līdz 18. decembrim;

Telavi — Tbilisi — no 17. līdz 20. decembrim;

Sevana ezers — no 11. līdz 16. decembrim;

Kišineva — Odesa — no 18. līdz 22. janvārim;

Taškenta — Samarkanda — Buhāra — no 27. janvāra līdz 1. februārim;

Jalta — no 26. līdz 31. janvārim;

AR AUTOBUSU:

Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 4. līdz 6. decembrim, no 18. līdz 20. decembrim (30 cilvēkiem);

Novgoroda — no 10. līdz 13. decembrim (30 cilvēkiem);

Smolenska — no 25. līdz 27. decembrim (30 cilvēkiem);

Lēņingrada — no 10. līdz 13. decembrim, no 9. līdz 13. janvārim;

Minska — no 9. līdz 11. janvārim, no 15. līdz 17. janvārim.

VIENAS DIENAS EKSKURSIJAS BRĪVDIENĀS PA MARŠRUTIEM:

Kauņa, Viļņa, Rīga, Sigulda, Traki, Paneveža, Sauli, Rundāle, Polocka.

2. novembrī sākas līgumu noslēgšana 1988. gadam. Tiek aicināti visu pilsētu un rajona organizāciju pārstāvji.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25. Tālruni: 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu un autobusu), 26503 (ceļojumiem ar vilcieni).

«EZERZEME»

9. novembrī — «Tas notika Parīzē» (1. un 2. sērija), Kanāda — Francija, sāk. plkst. 17.30, 20:10, novembrī — «Lustīga būsana!» (pl.), «Mosfilms», sāk. plkst. 17, 19, 21:11, novembrī — «Dzežā tikai meitenes», ASV, sāk. plkst. 17, 19, 21:12, un 13. novembrī — «Cilvēks — orķestris», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21:14, novembrī — «Isās tikšanās», Odesas st., sāk. plkst. 14, 16, 18, 20:15, novembrī —

PREIĻU RAJONA
SADZĪVES
PAKALPOJUMU
KOMBINĀTS

Līvānu pilsētā organizē pasūtījumu pieņemšanu šādiem pakalpojumiem: mēbeļu montēšana, mēbeļu sikais remonts mājās.

«Gluzi kā trīs musketieri!» (1. un 2. sēr.), Indija, sāk. plkst. 16.30, 19.

«ATPŪTA»

9. novembrī — «Zelta elks», Sverdlovskas st., sāk. plkst. 17, 19; 10. un 11. novembrī — «Tas notika Parīzē» (1. un 2. sēr.), Kanāda — Francija, sāk. plkst. 17, 30, 20:12, novembrī — «Esam jautri, laimīgi, talantīgi», «Mosfilms», sāk. plkst. 17, 19, 21:13, novembrī — «Lustīga būsana!» (pl.), «Mosfilms», sāk. plkst. 17, 19, 21:14, novembrī — «Dzežā tikai meitenes», ASV, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20:15, novembrī — «Cilvēks — orķestris», Francija, sāk. plkst. 16, 18, 20.

Piezīme: (pl.) — platekrāna.

*) — bērniem līdz 16 gadiem skatīties filmu nav ieteicams.

Pasūtījumus pieņem Līvānos, Rīgas ielā 84. Darba laiks no pulksten 9.00 līdz 14.00 un no pulksten 15.00 līdz 19.00 (katru dienu), sestdienās — no pulksten 9.00 līdz 13.00. Brīvdienās — svētdienās un pirmdien. Uzziņas pa telefonu 43816.

Caur saulainu rītu Tu projām aizgāji klusi. Tāda mīla, balta.

Zem gadu nastas nogurusi. (A. Grava)

Izsakām dziļu līdzjūtību Teklai Spūlei, MATI smiltajā izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde, arodkomiteja

Gaišu ceļu sargātāja Tu man bijī, māmullīt.

Nu tev pārklās zaļas skujas Baltu smilšu paladziņu. (T. dz.)

Lielajās bēdās esam kopā ar Teklu Spūli, MATI kapu kalniņā izvadot.

Zootehniku un veterināro darbinieku kolektīvs

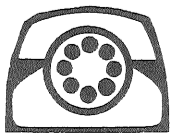
Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvā Mums neiznāks ar tevi parunāt. Un tavu smaiku, vienkāršu un siltu, Mums vajadzēs tik sirdīs saglabāt. (G. Selga)

Skumju brīdī esam kopā ar Stefāniju Stašulāni, no MASAS uz māzu atvadoties.

Darba biedri kompleksā «Amulī»

Laikraksts «Lēnina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгане». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrārūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceptniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par studijām — 22305.

Tir. 13 946 eks. (latv. val. 9939 eks., krievu val. 4007 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tīra:niecības lietu komitejas Daugavpilī tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 1509.